

[Arbejdsministeren]

Så harcelerede hr. Helge Sander over, at man fra delperiode 1 til delperiode 2 kan risikere – sådan forstod jeg det – at få en højere ydelse. Det har hr. Helge Sander ret i. Hvis man i de første fire år er på en dagpengeydelse, som baserer sig på en individuel beregning, og man ikke når maksimumsloftet, har man jo en lavere sats end i delperiode 2, hvor vi sikrer en indkomstgaranti på maksimumsdagpenge, men hvor vi samtidig også siger, at der er en beskæftigelsesforpligtelse. Der er både en indkomstgaranti og en beskæftigelsesgaranti, og der er en beskæftigelsesforpligtelse, og det synes vi faktisk også skal honoreres. Det er derfor, der kan findes eksempler på det, som hr. Helge Sander sagde, men det synes vi ikke i regeringen gør så forfærdelig meget, fordi der faktisk skal leveres nogle arbejdstimer for at få maksimale dagpenge.

Venstre har også problemer med, hvor mange penge der er frie midler, og hvor mange der er bundet til rettighederne. Det er klart, at når vi i regeringen har lagt vægt på, at der skal være nogle rettigheder – der skal være rettigheder, der er knyttet til en handlingsplan, der skal være regionale rettigheder til en uddannelsesydelse på op til 2 år, der skal være rettigheder til jobtræning osv. – så binder man selvfølgelig noget af økonomien i rettighederne, og der er ikke så mange frie penge.

Men til trods for at vi har rettigheder, som er klare og præcise, er de frie midler alligevel alt andet lige stadig væk omkring 3 mia. kr., som de regionale arbejdsmarkedsråd kan bruge til en tidligere indsats, en mere målrettet indsats specielt over for de særligt udsatte grupper på arbejdsmarkedet, som måske skal have en ekstra håndsrekning og et ekstra løft. En tredjedel af de frie midler er altså 3 mia. kr., og hvis man skal sammenligne det med de frie midler, der er i øjeblikket til den behovsorienterede indsats, er det omkring 450 mio. kr. Her er der altså tale om, at man hæver beløbet fra 450 mio. kr. til 3 mia. kr., så man regionalt får nogle muligheder for at tilrettelægge nogle forløb.

Jeg takker for hr. Helge Sanders bemærkning om kompetence til arbejdsmarkedsrådene og vil også tilføje til andre, der har været inde på det, at arbejdsmarkedsrådene jo også skal være linievogtere med hensyn til, at der ikke sker konkurrenceforvridning. Når der er løntilskud til en person i en privat beskæftigel-

se eller i en offentlig beskæftigelse, skal der faktisk være tale om en merbeskæftigelse. Så her får arbejdsmarkedsrådene faktisk noget kompetence. Det bliver et forum for at finde ud af, om disse karruseller med det ene løntilskud efter det andet ikke breder sig for voldsomt.

De skal også være vogtere med hensyn til, om der også sker den merbeskæftigelse via løntilskuddene, som der i øvrigt også er i det gamle system, men hvor arbejdsmarkedsnævnene, som det jo hedder nu, ikke altid er så årvågne med, om der nu rent faktisk er en konkurrenceforvridning og rent faktisk er en merbeskæftigelse.

Der bliver altså lagt nogle kompetencer og en synliggørelse ind, og så har jeg lagt vægt på at sikre et ankesystem. Når vi lægger arbejdsmarkedspolitikken så meget ud regionalt, er det vigtigt i hvert fald i starten at sikre et ankesystem, som giver den enkelte en tryghed for, at det ikke bliver tilfældigheder ude omkring, der afgør, om man får et godt tilbud eller et dårligt tilbud. Derfor har jeg stillet et ændringsforslag, som jeg kan forstå at også hr. Helge Sander er glad for, og det takker jeg for. Ifølge dette ændringsforslag kan jeg kalde sager ind til vurdering af, om afgørelsen er i overensstemmelse med lovgivernes hensigter, eller den ikke er det, og på den måde få mulighed for måske at justere. Den mulighed har jeg lagt ind i en 2-årig periode.

Hr. Helge Sander spurgte til sidst, om man var tvungent medlem af en a-kasse. Det er man ikke. Man må selv om, hvorvidt man vil melde sig ind i en arbejdsløshedskasse, lige så vel som man må selv om, hvorvidt man vil melde sig ind i en fagforening. Men det er rigtigt nok, at når man melder sig ind i en arbejdsløshedskasse, har man nogle flere muligheder, end man ellers ville have. Og dog. Det sociale system er jo også under forandring, og socialministeren lægger op til, at bistandsklienter, der ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse, når de er ledige, faktisk også har nogle redskaber i det sociale system til at få udviklet noget uddannelse og noget jobtræning. Men det er rigtigt, at det at være medlem af en arbejdsløshedskasse giver én nogle muligheder. Det forsikrer én mod for voldsomt løntab, og det sikrer én, hvis man i en forholdsvis lang periode ikke er knyttet til arbejdsmarkedet.